

Mimestad: Den sidste ærede Talers Foredrag, nemlig Foredraget af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), gif' ud paa, troer jeg, at man ikke kunde sige, at det er en ganske privat Sag, som her foreligger. Jeg vil gjerne give den ærede Rigsdagsmand Ret i, at det ikke er en fuldkommen privat Sag; der er jo ogsaa nedsat en Undersøggelsescommission, saavidt jeg veed, eller anstillet Undersøggelser besangaaende, efter Justitsministeriets Anordning; men disse Undersøggelser have ikke bragt Noget for Lyset, som har gjort offentlig Sagsanlæggelse nødvendig; det er netop Tingene, og forsaavidt var det berettiget, naar ogsaa jeg sagde, at Sagen nu stod saaledes, at den var en privat Klage af Mænd her i Rigsdagen. Men om man nu vil indrømme den hele første Deel af den ærede Rigsdagsmands Foredrag og følge ham ind paa den anden, da indseer jeg ikke, hvorledes det er muligt at komme til den Conclusion, at lade Sagen gaae til anden Behandling. Jeg kunde forstaae, om den ærede Rigsdagsmand havde opfordret Forslagsstilleren til at tage sit Forslag tilbage, for derefter at stille en Interpellation til Justitsministeren; det kunde jeg forstaae; men, som jeg gjorde opmærksom paa i mit første Foredrag, at komme frem med et Lovforslag, at lade det gaae til anden Behandling for derved at søge at faae en Udtalelse fra Ministeren, en Udtalelse, som Ministeren Notabene ikke behøver at give, og derpaa lade Forslaget falde, det anseer jeg ikke for rigtigt. Det kan være, at Ministeren aldeles ingen Grund finder til at komme frem med nogenformhelst Dplysning; det er ikke givet, at han vil det. Jeg troer i det Hele taget, at det er en urigtig Vej at gaae; jeg troer, at man ikke skal gjøre dette Skridt, da Mødlerne, forekommer det mig, staae i et saa uheldigt Forhold til den Virkning, man vil frembringe, og maae desuden ifølge deres Natur skade den Lov, der, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts anden Valgkreds (Tscherning) ligesom ogsaa jeg udtalte, er en Hjørnesteen i vor Forfatning. Jeg skal derfor gjentagende lægge dem paa Hjerte, som have Valgloven kjær, at de ikke lade dette Lovudkast gaae til anden Be-

handling, tilmed da Niemedet dermed kan opnaaes ad en anden og bedre Vej.

J. M. Hansen: Den ærede Rigsdagsmand for Københavns 8de Valgkreds (Mimestad) har en meget stor Styrke i at forstærke sine Modstanderes Ytringer og derefter sige, at det har „forbauset“ ham at høre dem; saaledes kom han til at sige, at jeg skulde have talt om ved det foreliggende Lovforslag at ville „twinge“ Justitsministeren til at give Dplysninger og at ville „straffe“ Nogen, og efter at have tillagt mig saadanne Udtalelser siger han, at det er Noget af det Stærkeste, han har hørt i denne Sal; men dette Udtryk fremkommer saa ofte fra den ærede Rigsdagsmand, forekommer i saa mangfoldige Discussioner, hvor han siger, at det eller det har „forbauset“ ham, og at det er det „Stærkeste“, han har hørt, og dette bliver nu saa dagligdags, at man tilsidst ikke kan tage det Hensyn dertil, som man ellers maatte; og da den ærede Rigsdagsmand ynskelig kan udtale sig paa anden Maade, skal jeg eiheller lægge nogen Vægt paa hans Forbauelse over mine Ytringer. Naar der nu var Tale om ikke at lade Lovforslaget gaae til anden Behandling, men derefter fremkomme med en Forespørgsel til Justitsministeren for derved at erholde de attraaede Dplysninger, da ere de Grunde, som den ærede Rigsdagsmand anførte mod Lovforslaget som et Middel til at opnaae disse Dplysninger, i ligesaa stærk Grad tilstede med Hensyn til en Forespørgsel, thi en Minister kan ligesaa godt undlade at svare paa en Forespørgsel, som han kan undlade at give Dplysninger under Behandlingen af et Lovforslag; det ene Middel er ligesaa godt som det andet, og skulde det være en Grund for os til nu at lade Lovforslaget falde, fordi Ministeren under en forsat Behandling deraf ikke vilde give os de fornødne Dplysninger, saa ere de samme Grunde ligesaa fuldt tilstede mod at stille en Interpellation. — Det var blot for at erindre derom og for at vise, at de stærke Udtryk, den ærede Rigsdagsmand troede at have hørt af mig, og som have forbauet ham saameget, slet ikke findes i hvad jeg har sagt, at jeg begjærede Ordet, og det er altsaa hans egen Skyld, at han er bleven saa „forbauet“.